

Протокол

№

гр. София, 14.03.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 14.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9334** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10.00 часа се явиха:

ОСПОРВАЩАТА П. П. С. – редовно призована, не се явява, представлява се от адв. П. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Директора на дирекция ОУИ при ЦУ на НАП - редовно уведомен по реда на чл. 137, ал. 7 АПК, не се явява и не изпраща представител.

Явява се вещото лице С..

Адв. П. - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като взе предвид становището на пълномощника на оспорващата и като не намери процесуална пречка за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпило извън срока по чл. 199 ГПК писмено заключение по допуснатата СИЕ.

Адв. П. – Запозната съм, не възразявам да се изслуша.

СЪДЪТ, вземайки предвид, че ответника не се явява и не изпраща представител намира, че заключението не може да бъде изслушано в днешното съдебно заседание, а в следващото.

СЪДЪТ служебно констатира, че допуснатите свидетели са редовно призовани. Снема

самоличността им по представени лични карти:

Ж. П. К. – българка, българска гражданка, неосъждана, имам взаимоотношения със страните – сестра съм на П. С.. Нямам друг вид отношения.

Е. Д. С. – българин, български граждани, неосъждан, имам взаимоотношения със страните – съпруг съм на П. С.. Нямам друг вид отношения.

Свидетелите предупредени за наказателната отговорност по реда на чл. 290 НК. Обещаха да говорят истината, след което свидетеля С. бе изведен от залата.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля К.:

Свидетелят – Знам защо съм тук. Сестра ми има фирма за търговия с текстил. Фирмата е в [населено място] и сестра ми живее тук. Този вид търговия сестра ми я развива от 1998 г. или 1999 г. През тези години знам, че сестра ми е теглила кредити, свързани с търговската дейност и закупуване на жилище. Не съм абсолютно сигурна защо всъщност е теглила тези кредити. Познавам М. П. – това е майка ми. Знам, че майка ми даде на сестра ми парични средства. Това стана, когато тя се върна с дядо ми, т.е. нейния баща, от А.. Това стана през 2000 г. за първи път от както той беше избягал там. Майка ми живееше там от 1994 г. майка ми и дядо ми решиха да дадат на сестра ми събраните в А. пари на отговорно пазене. Идеята беше тези пари да бъдат вложени в България, в случай, че се отдаде подходяща възможност, защото мислеха да останат да живеят тук. Сумата беше около 130 000 лв., които бяха дадени на сестра ми. Аз присъствах при даването. Адвокатът, който съветвал майка ми в А. беше казал, сестра ми да подпише разписка. Тя подписа разписка, че е получила парите. Аз не съм се интересувала от тези пари. За майка ми беше важно аз да знам за тези пари. Не знам какво е станало с парите, това са техни отношения.

На въпроси на адв. П.:

Свидетелят – През 2002 г. майка ми и дядо ми пак дойдоха и отново предоставиха на сестра ми парични средства. Сумата беше около 150 000 лв. и беше предоставена пак на отговорно пазене. При предаване на средствата освен мен, присъстваха сестра ми и съпруга ѝ. Парите бяха предадени в [населено място], в жилището на сестра ми. Майка ми пристигна в страната през 2000 г. със самолет, с полет от Г.. В страната, доколкото си спомням майка ми влезе с австралийски паспорт, защото срока на валидност на българските ѝ документи беше изтекъл.

СЪДЪТ уведомява свидетелката, че има право на разноси във връзка с явяването си в днешното съдебно заседание.

Свидетелят К. – Не желая присъждане на разноси.

СЪДЪТ освободи свидетелката, като ѝ върна личната карта.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля С.:

Свидетелят – Със съпругата ми сме съдружници във [фирма], което се занимава с търговия на платове. От 1997 г. развиваме този вид дейност, откакто е регистрирана фирмата. През този период се е налагало вземане на заеми за дейността и покриване на нужди свързани с личния ни живот. От банки сме взимали заеми. Родителите на съпругата ми също са ни помагали. Родителите на съпругата ми са М. П. П. и П. А. П.. През всички години те са ни помагали. Не си спомням годините. Не си спомням точния

размер на сумите, но не са били малки. И двамата родители на съпругата ми са починали, но майката на съпругата ми живееше в А. и ни прашаше пари, както и ни даваше лично като се е прибирала. Къщата на баща ѝ беше продадена и парите дадоха на нас. Сумите, които получавахме от майката на съпругата ми бяха и по банков път и в брой. Имало е суми, които тя ни даваше като помощ, които не трябваше да връщаме. Имаше и други суми, които ни оставяше на отговорно пазене. Това са суми, които тя беше спестявала в А. и беше решила да остави на нас да ги съхраняваме. Тя нямаше доверие в банковата система. Спомням си, че тя когато фалира „Първа частна банка” изгуби някакви средства. Беше направила и на децата застраховки, които изгоряха. Тези средства ги инвестирахме във фирмата с нейно съгласие, за което ѝ изпращахме разписки. Като цяло беше ориентирана в нашия бизнес.

На въпроси на адв. П.:

Свидетелят – Сега си спомням сумите, които тя ни остави на отговорно пазене. Първия път ни остави сума 2000 г. през лятото, тогава сумата беше 130 000 лв. Втория път през 2002 г. сумата беше 150 000 лв. По това време живеехме в С. под наем. Когато ни предаде парите бяхме аз, съпругата ми, сестрата на съпругата ми и майка им. От тези суми всичкото беше вложено през годините във фирмата.

СЪДЪТ уведомява свидетеля, че има право на разноски във връзка с явяването си в днешното съдебно заседание.

Свидетелят – Желая да ми бъдат присъдени разноски за явяване.

СЪДЪТ намира, че следва да присъди на свидетеля част от внесените депозит от оспорващата, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

На свидетеля С. да се присъди сумата от 25 лв. за разноски и възнаграждение за явяването му, за което се издаде РКО.

СЪДЪТ освободи свидетеля, като му върна личната карта.

СЪДЪТ на основание чл. 171, ал. 4 АПК УКАЗВА на оспорващата, с оглед константната практика на ВАС по подобни казуси, че следва да представи доказателства относно факта, че М. П. е разполагала със средствата, за които се твърди, че е предавала на дъщеря си на отговорно пазене, както и по отношение на посоченото от свидетеля С. обстоятелство, че средствата са били вложени във фирмата. Последното обстоятелство следва да бъде установено посредством извлечение от счетоводните записвания на дружеството. Предвид на факта, че сумите са внасяни от М. П. в брой при пристигането ѝ в България и в случай, че оспорващата намери за необходимо да докаже това, следва да представи доказателства, че са били декларирани съгласно разпоредбите на Валутния закон на границата през съответните години.

Адв. П. - Представям и моля да приемете служебна бележка издадена от ОД МВР, от която се вижда броя на пътуванията на М. П. през 2000-2010 г. Искам да посоча, че в графа „излизане” е посочена дата 25.08.2000 г., а в графа „влизане” не е отразена дата предхождаща тази дата. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА служебна бележка рег. № 26512/20.12.10 г. като доказателство по делото.

За събиране на доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 23.05.2012 г. от 9.30 часа, за която дата и час оспорващата уведомен чрез пълномощника си, ответника – по реда на чл. 137, ал. 7 АПК, вещото лице – лично.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.39 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: